

ภาษาเมือง...มาฝาก >>>

นำเสนอเมื่อ : 12 พ.ย. 2552

ภาษาเมืองเป็นอุ้งยาก่อ เหาเองก็อู้บ้งจ้ง แต่อยากให้อู้ส้เขาเป็นฮัดอู้ก้าเมืองกันนั้ก ๑
เนอะเผื่อว่าโอกาสวันหน้าได้ไปแอวเห็นอกันเนอ....เสียมบคมหื้อใส่ตามหนั้กๆ ความรูบหนั้กหื้อหมั้นฮัมเฮียน

พืช

ผัก

กระถิน = (ไต้ = สะตอเบา) บางถิ่นเรียก ผักหนอง (ลำปาง เชียงราย)

กำบืด = ??

คอมค่อขาว (กอมก้อขาว) = แมงลัก (อีสาน = ผักอืดู๋)

คอมค่อดำ (กอมก้อดำ) = กะเพรา (โคราช ไซ้ คอมค่อ เหมือนกัน)

จีคูก (จีกู๊ก) = กะทือ, กะทือตง, ดอกขาแดง

จีจ้อ (จีจ้อ) = จิงจ้อ

ชั้กไคร (จี้กไค) = ตะไคร้

ดอกอาวแดง = กระเจียว

ถั่วดิน = ถั่วลิสง (เหนือ = อีสาน)

ถั่วน้อย = ถั่วลันเตา

ถั่วเนา = ถั่วเหลือง

ทองดี (ตองดี) = ทองหลางไบมน

ทูน (ตูน) = คุณ (อีสาน = คุณ ไต้ = เอาะติบ, ออกติบ)

ผักกะพิน, กำพิน (กะปิ่น) = คื่นช่าย

ผักซี่ขวง = สะเดาดิน

ผักคาวทอง (คาวตอง) = พลุคาว

ผักแค = ชะพลู (อีสาน = อีเล็ด)

ผักแคบ = ผักดำสิง (ไต้ = ผักหุณ)

ผักขอยนาง (จอยนาง) = ย่านาง

ผักชี (ผักจี่) = ยี่หระ

ผักชีฝรั่ง = ผักชีฝรั่ง (อีสาน = หอมเป , ใต้ = ผักเหม็น)

ผักเชียงดา = ผัก?

ผักเต้า มะเถ้า = ชำมะเลียง (อีสาน = หวดข้าใหญ่)

ผักปลัง (อ่าน ผักบั้ง) = ผักปลัง ไม้เถาชนิด *Basella alba* Linn. ใบอวบน้ำ มียางเป็นเมือก
ผลสุกสีม่วงดำ..

ผักป้อม = ผักชี

ผักปู้ย่า = ช้ำเลือด

ผักเผ็ด = ผักคราด

ผักไผ่, ผักไผ่' = ผักกะเสิม, ผักแพว (อีสาน = ผักแด้)

ผักพ้อคำตีเมีย = ผักเพ็ญนง

ผักแพม (ผักแปม) = ผัก?

ผักลิงแลว = นางแลว บางครั้งเรียก ดอกลิงแลว

ผักแว่น = ผักพรรณพินน้ำ

ผักสาบ = เถานางหนู, เถาอีหนู (อีสาน = กระจาบ)

ผักเสี้ยว = ยอดอ่อนต้นขงโคขาว

ผักส่องแสง = โสน

ผักหนอก = บัวบก (เหนือ = อีสาน)

ผักหนอง, ผักหละหนอง, ผักหนองโป้ง = ผักกะเจต (บางครั้งไต้ยีนเรียก ผักหยึดน้ำ แต่ยังไม่ไต้สับคั้น)

ผักหละ = ชะอม (อีสาน = ผักขา)

ผักหอม, ผักโหม = ผักขม, ผักโขม

ผักฮ้วนหมู = กระทุงหมาบ้า (ใต้ = เถาคัน)

ผักเหือด, ผักฮี้ = ผักเลียบ

พริก = พริก (ใต้ = ดิปลี นครศรีธรรมราช, ลูกเผ็ด สุราษฎร์ธานี) พริกแต่ = พริกขี้หนู พริกน้อย =
พริกไทย พริกหนุ่ม = พริกสด

พุลอย (ปูเลย) = ไพล (คำเดิมน่าจะเป็น พลุเลย ?)

หมากเชื้อเครือ = ?

หมากเชื้อปู = มะอึก (อีสาน = หมากอึก)

หมากเชื่อมึ่น = กระจี๊ยบเขี้ยว

หมากเขือส้ม = มะเขือเทศ (เหนือ = อีสาน)

หมากค้อนก้อม = มะรุม

หมากแคว้ง = มะเขือพวง (อีสาน = หมากแคว่ง)

หมากถั่วแปบ = ถั่วแปบ

หมากนอย = บวบงู

หมากแป (แป) = ถั่วแป

หมากแพย (แปย) = ถั่ว...

หมากแพหลอ (แปหลอ) = ถั่ว...

หมากห้อย = มะระ

หมากแฮะ = ถั่วแม่ตาย

หอมขาว,หอมเทียม (หอมเทียม) = กระจี๊ยบ

หอมด่วน = สะระแหน่ (อีสาน = ขะแยะ) (ใต้ = แซแหน่)

หอมบัว = หอมแดง (เหนือ = อีสาน)

หอมป้อม = ผักชี

หอมแป้น = กุยช่าย

หอมย้าว (มักเขียนผิดเป็น เย้า) = กระจี๊ยบที่ฝังให้พอแห้งหมาด ๆ ย้าว = หมาด

หัวละแอน = กระจาย (อีสาน = ?)

เห็ด

เห็ดไข่ห่าน = เห็ด (อีสาน = เห็ดละงอก)

เห็ดคน = เห็ดโคน

เห็ดถั่วเน่า = เห็ดที่ขึ้นตามกองขยะจากต้นถั่วเหลือง ปัจจุบันเรียก เห็ดโคนน้อย

เห็ดถอบ = เห็ดเผาะ

เห็ดเฟื่อง = เห็ดฟาง (เหนือ = อีสาน)

เห็ดหล่ม = (อีสาน = เห็ดไคล)

ดอกไม้

ดอกกาแสด = ดอกการะเกด

ดอกกาสะลอง = ดอกปีบ

ดอกแก้ว = ดอกพิกุล

ดอกตะยอม = ดอกพยอม

ดอกคำปู้จู้ = ดอกดาวเรือง

ดอกจุมปา (จุ่มป่า) = ดอกจำปา

ดอกจุมปาลาว (จุ่มป่าลาว) = ดอกลั่นทม (ลีลาวดี)

ดอกช่อล่อ (จ้อล่อ) = ดอกตะแบก เรียกเต็มว่า ช่อล่อควายให้ บานในหน้าฝนต้นฤดูทำนา

ดอกช่อมภอ = ดอกหางนกยูงไทย

ดอกด้าย = ดอกหงอนไก่

ดอกตะหล่อม = ดอกบานไม่รู้โรย

ดอกบัวระวง = ดอกพุทธรักษา

ดอกป่านเถื่อน = ดอกรัก

ดอกส้ม = ดอกโศก?

ดอกสลิด = ดอกขจร

ดอกสะบันงา = ดอกกระดังงา

ดอกหอมไกล (หอมไก่) = ดอกช่อนกลิ่น?

ดอกใหม่ = ดอกชบา

वान (หวาน) สมุนไพร

ชะค่าน ชักค่าน (จ๊ะค่าน, จักค่าน) = สะค่าน

หวานเข้าใหม่ = เตย

หวานไฟใหม่ = หางจระเข้

หญ้า

หญังก่อน = หญ้าเจ้าชู้

หญ้าจียอบ = หญ้าไมยราพ

หญ้าเมืองวาย, หญ้าเม็งวาย = หญ้าสาบเสือ

หญ้าหนั้วหมู = หญ้าแห้วหมู

หญ้าหนังกั๊ก = ตำแย

หมาเหียง = หามมูย

ต้นไม้

เคี้ย(เกี้ยะ) = สน

จี้ = ต้นคนทา ไม้พุ่มใบคล้ายมะขวิด ต้นมีหนาม มักพบหมู่บ้านชื่อ ป่าจี้, เหมืองจี้

ดาว (ดาว) = ลูกชิต (ใต้ = ฉก , ชก)

ทิง (ตึง) = พลวง ใบกว้างนำมาห่ออาหารเรียก ตองทิง หรือถักเป็นไฟสำหรับมุงหลังคา

ปวย (ป้วย) = ตะแบก (อีสาน= เปลือย เปื่อย)

ศรี (สะหลี) = โพธิ์ , ศรีมหาโพธิ์

สะเลียม = สะเดา (อีสาน = กะเดา) (ใต้ = เทียม)

สา = กระสา, ปอสา (เหนือ = อีสาน)

หมากแขวน = กำจัด (เหนือ เคยได้ยินจากรายการโทรทัศน์เรียก 'พริกไทยหอม' ?ไม่แน่ใจ หรืออาจบัญญัติขึ้นมาใหม่)

ไฮ = ไทร

ฮี้, ฮือด =

ไผ่ - ไม้ซาง = ไม้ซาง ไม้ซางคำ = ไม้สีทอง ไม้บง = ไม้ตุง ไม้ป้าง = ไม้ไผ่ข้าวหลาม ไม้รวก (ฮวก) = ไม้รวก ไม้ไผ่ = ไม้ในวงศ์ Gramineae แตกแขนงไม่มีหนาม นิยมใช้หน่อเป็นอาหารเรียก หน่อไผ่ ไม้สีสุก = ไม้สีสุก (เขมร-สุโขทัย) ไม้หก = ไม้ไผ่ชนิดหนึ่งมีขนาดลำต้นใหญ่กว่าไผ่ทั่วไป ไม้เหี้ย = ไม้ผาก ไม้ปล่องยาวชนิดหนึ่ง ไม่มีหนาม นิยมใช้ทำเครื่องดนตรี เช่น แคน

ผลไม้

หมาก = ใช้เรียกหน้าผลไม้ เป็นภาษาเก่า ภาษาพูดมักออกเสียงเป็น หมะ บะ บ่า (อีสาน = บัก) (ใต้ = ลูก)

กล้วย กล้วยข้าว = กล้วยหอม กล้วยใต้ = กล้วยน้ำว้า กล้วยส้ม = กล้วยหักมุก

หมากกล้วย = ฝรั่ง บางถิ่นเรียก หมากกล้วยกา, หมากกล้วยจันทร์, หมากหมั้น (อีสาน = หมากสีดา)

หมากกล้วยเทศ (หมากกล้วยเต็ด) = มะละกอ คำว่า เทศ = exotic แสดงว่าเป็นสิ่งที่มาจากต่างถิ่นแดน (อีสาน = หมากหุ้ง)

หมากกอกแกะ = มะกอกบ้าน หรือมะกอกป่าขึ้นตามป่าแกะ ใช้บีบใส่น้ำพริก หมากกุก, หมากกอกใต้ =

มะกอกฝรั่ง

หมากเกวณ (เกวณ) = ลูกหว้า

หมากเกียง (อ่าน เกียง) = ลูกหว้าชนิดหนึ่ง

หมากชนิด ,หมากเขื่อนัด = สับปะรด (เหนือ = หมากชนิด , อีสาน = บักชนิด ,ใต้ = ยานัด,มะลิ)

หมากขามเก้ม (เหนือ = หมากขามเก้ม , กลาง = มะขามหมู ,ใต้ = มะขามบอน , อีสาน = บักขามเห็ม

?)

หมากเชื้อเครือ = ?

หมากค้อ (ก้อ) = ทับทิม

หมากคับทอง (กั๊บตอง) = พลับ ต้นไม้คล้ายตะโก ผลดิบมียางฝาดเมื่อสุกกินได้

หมากคอแลน = ผลไม้พื้นเมืองคล้ายลิ้นจี่แต่มีขนาดเล็กกว่า (อีสาน = หมากคอแลน, หมากแงว)

หมากชมพู (จมปู) = ชมพู

หมากโชก (โจ๊ก) = มะ ? หมากโชกชี้ไกล หมากไฟชี้ไกล

หมากตากบ = ตะขบ (เหนือ = อีสาน)

หมากดาเสื่อ = ลูกยอ (เหนือ = อีสาน)

หมากตีน (อ่าน = หมากตีน) = กะท้อน บางท้องถิ่นเรียก หมากต้อง

หมากเต้า = แดงโม (อีสาน = หมากโม)

หมากแดงลาย = แดงไทย

หมากหัน (หมากตัน) = พุดซา (เหนือ = อีสาน)

หมากนะ = ลูกสมอ

หมากปราง (อ่าน ผาง) = มะปราง

หมากพร้าว (อ่าน ป้าว) = มะพร้าว

หมากพิกแก้ว = พิกทอง (อีสาน = หมากอี)

หมากพิกหม่น = พิกเขียว (อีสาน = หมากพิก)

หมากลิ้นไม้ = เพกา มักเรียกเพี้ยนเป็น หมากลิตไม้ (อีสาน = หมากลิ้นไม้, หมากลิ้นฟ้า)

หมากหน้อยแห่น, หน้อแห่น, หน้อยแห่น = หน้อยหน้า (อีสาน = หมากเขียบ)

หมากหนูน = ขนุน (อีสาน = หมากมี)

หมากเหนียงแรง , หมากเอ็งเทิง = หน้อยโหน่ง

สัตว์

หอย หอยละเจี๊็บ = หอยกาบชนิดหนึ่ง หอยเหล็กจาร = หอยที่มีรูปร่างยาวคล้ายเจดีย์

แมลง, แมง

กวาง = ดั่งปีกูแข็งชนิดหนึ่ง นิยมนำตัวผู้มาชนกันเป็นการกีฬา กวางกิ = กวางตัวผู้ขนาดย่อม
กวางซาง = ดวงกวางชนิดหยาบ เกิดในไผ่ซาง กวางแซม = กวางตัวผู้ขนาดกลางปีกออกสีแดง กวางโพง =
กวางตัวผู้ขนาดใหญ่ เขาโง่ง กวางแมือด, กวางอีหลุม = กวางตัวเมีย ตัวค่อนข้างเล็ก ไม่มีเขา กวางรัก (ฮัก) =
ตัวผู้ที่มีปีกสีดำเข้มเป็นมันเหมือนลงด้วยรัก

กะบี่, กำบี้ = แมลงปอ (เหนือ = อีสาน, ใต้ = แมงบี้)

กะเบือ กะเบ้อ กำเบ้อ = ผีเสื้อ (อีสาน = กะเบือ แมงกาบเบือ)

จักกุก = ต๊กแตนตำข้าว

จักขาบ = ตะขาบ (อีสาน = ขี้ขาบ)

จักเข็บ = ตะเข็บ (อีสาน = ขี้เข็บ)

จักจั่น = จักจั่น

จักแตน (จักแต่น) = ต๊กแตน

จิกุง, ขี้กุง = จิ้งหรีดชนิดหนึ่ง จิ้งโกร่ง (อีสาน = จิโป่ม)

จิหีด = จิ้งหรีด

ขอบคุณที่มาข้อมูล www.thaigoodview.com/library/contest2551/social04/.../Vegetable.htm

ขอบคุณบทเพลง www.kasetsoomboon.org/